İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 3

İade, lütfen

LinguAula

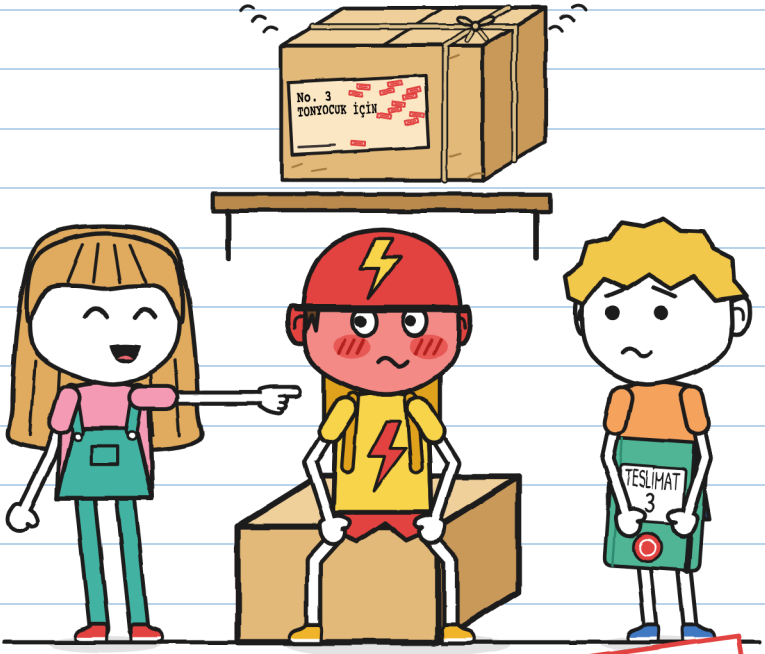

(Guni'nin defteri)

BEDEN S
Başlangıç seviyesi · 7+

İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 3
İade, lütfen

Metin ve resimler: LinguAula

BEDEN S · Başlangıç seviyesi · 7+

Türkçe sürüm: LinguAula

İlk baskı: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

Sınıf ve ev için serbestçe fotokopi çekilebilir.

Serinin üçüncü kitabı. Öncekiler: "Bu paket ısırıyor" ve "Gök gürültüsünden önce açmayın".

LinguAula

Her bölüme linguaula.com'da çalış

Bu kitap yazılırken hiçbir kurye yaralanmadı. Kızaran oldu. —H.

Önce de ben okurum. —H.

Bulursan geri ver. Lütfen.

SADECE HİKÂYEDE

Bu mühür, yalnızca hikâyede olanı gösterir. Gerçek bir paket uçarak geri dönmez. Gerçek bir bisikletteyse 76. sayfaya uy. —H.

KİM KİMDİR

Guni. Cumartesi kuryesi. Kimsenin istemediği şeyleri çizer. Bu defter onun.

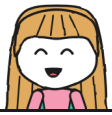

Hulita. Yeşille yazar ve H. diye imzalar. Her zaman nasıl yardım edeceğini bilir. Sorun da bu.

Tonyo. ŞİMŞEK için bisikletle teslimat yapar. On dakikada ya da bedava. Parça parça kızarır.

Mara. İmkânsız Teslimatlar'ın sahibi. Cadı şapkası takar. Söylediğinden fazlasını bilir.

Zoe. ŞİMŞEK'ten. En hızlısı. Lakapları o takar.

Bruno. ŞİMŞEK'ten. Bir keresinde lastiği patladı. İki yıl önce.

3 numaralı paket. Oynatınca ses çıkarır. Etikette yalnızca bir isim yazıyor.

R. Kimsenin teslim edemediği paketleri gönderir. Kimse adını söylemez.

TESLİMAT DEFTERİ 3
Sahibi: Guni

GİZLİ.

"Gizli" demek: önce ben okurum. Kimseye de söylemem. —H.

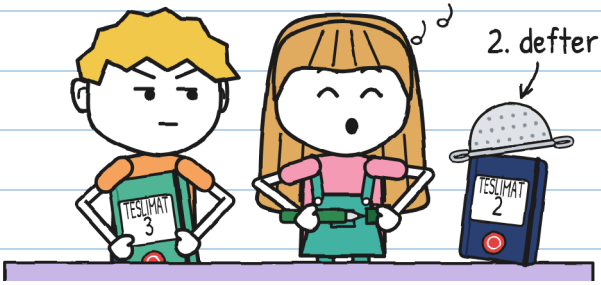

2. defter tek fırtınada bitti. Bu yeşil, dükkânın mührü var. İlk ben yazacaktım. Hulita yazdı.

Yardım olsun diye ilk ben kullandım. Rica ederim. —H.

Yardım istemedim. Hulita'yla bunun önemi yok.

BÖLÜM 1

Çıngır

Mara teslim edilemeyen paketleri dükkânda saklıyor. Bir rafta. Yirmi tane vardı. Hulita'yla ikisini teslim ettik: ejderha yumurtası ve koşan tohumlar. On sekiz kaldı.

Fırtına gecesi, eve giderken bir paket çıngırdadı. Çıngır.

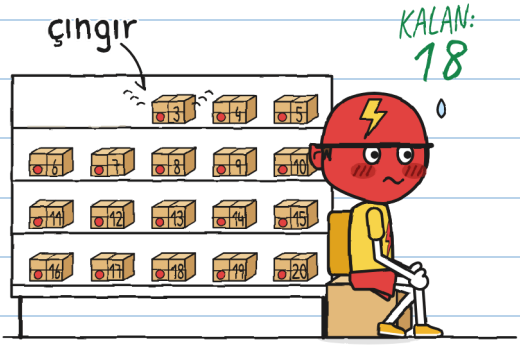

3 numaralı paketti. Tonyo, ŞİMŞEK için on dakikada ya da bedava teslimat yapar. Kaskının rengine döndü.

İmza yoksa iade paketleri şafakta uçarak rafına döner. Yalnızca paketi teslim alanın imzası geçerli. Etikette. Silinmeyen mürekkeple. R. gönderendir: onları gönderen kişi.

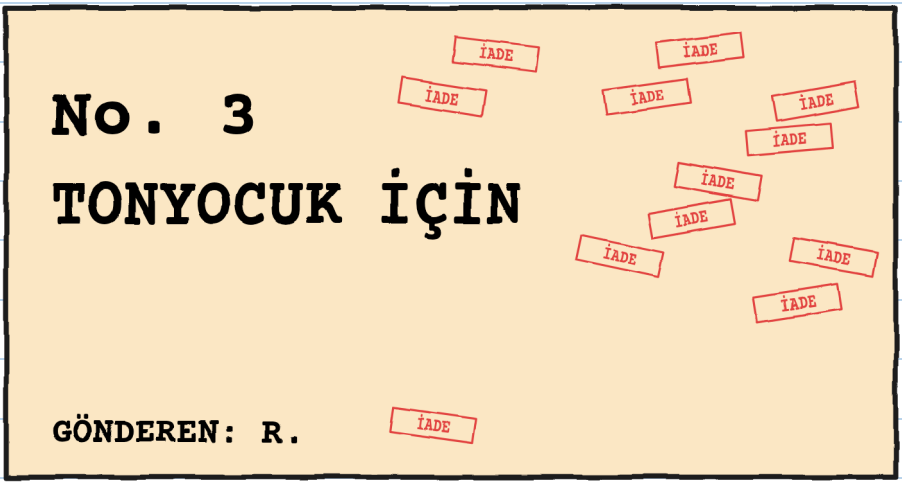

Hulita etiketi okumaya başladı:

— Ton...

Ağzını kapadı. Hiçbir zaman bir sözcüğün ortasında susmaz. Tonyo'ya baktım. Kızarıyordu.

Yarım sözcük okudum. Öbür yarısını yuttum. —H.

Bazı insanlar birden kızarır. Tonyo kızarmaz.
Parça parça kızarır. Not ettim.

TONYO'NUN KIZARMETRESİ

— O paket bekleyebilir, dedi Tonyo, çabuk çabuk.
Yıllardır bekliyor. Bir gün daha. Ya da on.
ŞİMŞEK'in acelesi yok.
ŞİMŞEK'ten birinin bunu söylediği ilk kezdi.

O gece: 4. Kırmızıyla not etmek istedim. Elimde yalnızca yeşil var. —H.

— Bu gece hiçbir şey açılmayacak, dedi Mara. Rafa da izinsiz dokunulmayacak.
Kimse dokunmadı. Çıngır yine çaldı.
Çıngır.
— Kapıydı! dedi Hulita.

Bir şeyi anlamadığımda liste yaparım.

ÇINGIR ŞÜPHELİLERİ

kapı

Tonyo'nun bisikleti

lastik kurbağa

3 numaralı paket

Kurbağa suçsuz. Onu tanırım. —H.

Sesleri denemek için kaldırıma çıktım. Artık yağmur yağmıyordu.
Kapıyı açıp kapadım: gııcırt. Bisikletin zilini çaldım: TRİİİNG! Kurbağayı sıktım: vıt.

Hulita parmağıyla hayır diyordu. Hiçbiri böyle ses çıkarmıyordu.
İçeri girdim. Tonyo oturduğu sandıkta kıpırdandı. Çıngır.

Eğildim. Tonyo'nun sandığı rafın ayağına değiyordu.

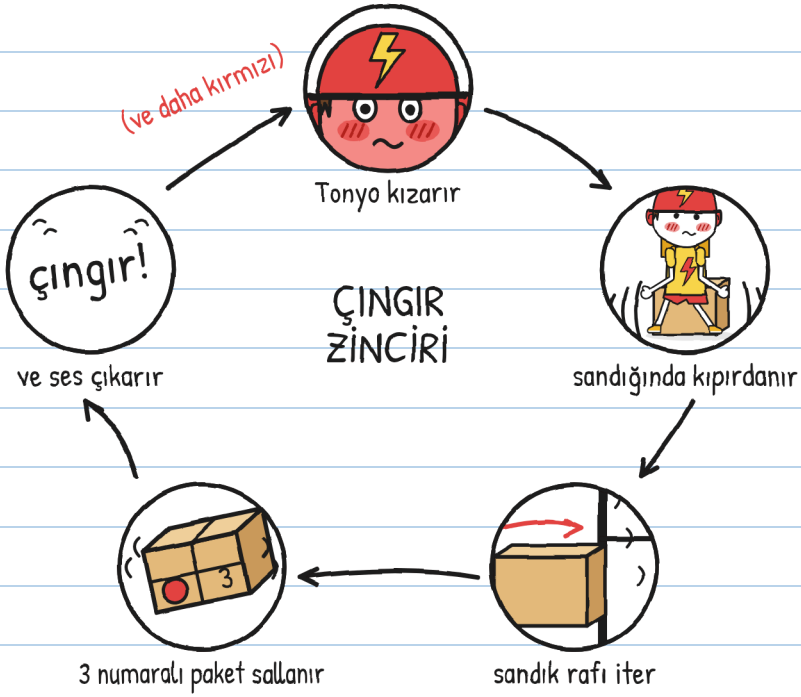

Büyü değildi. Tonyo'ydu.
Paketi oynatınca 3 numaralı paketin içinde bir şey ses çıkarıyor.

Benim gibi. —H.

Tonyo kıpırdamadan durmaya karar verdi. Şu kadar sürdü:

Sadece bir soruydu. Sorular rafları itmez. –H.

Bu itiyor.

— Bendim, dedi Tonyo, ayakkabılarına bakarak. Küçükken.
Çok alçak sesle söyledi. Kurbağa onu benden iyi duydu.

Hulita ağzını açtı. Çok sorusu vardı. Tonyo hâlâ ayakkabılarına bakıyordu. Hulita ona baktı ve ağzını kapadı.

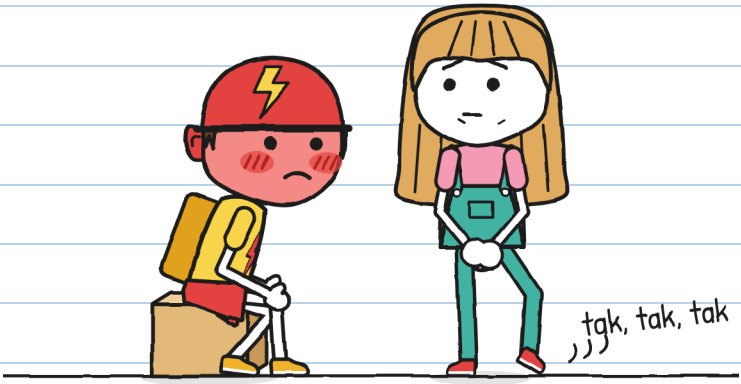

— Başka soru sormuyorum, dedi Hulita.
Zor oldu. Ayağını oynatıyordu.

Sormadığım sorular: dokuz. Hepsini not ettim. —H.

— Neden onu hiç götürmedin? diye sordum Mara'ya.

— On iki kez götürdüm. Etikete bak: sokak yok, kapı numarası yok, soyadı yok. Bulabildiğim bütün Tonyocuklara denedim.

MARA'NIN TONYOCUKLARI

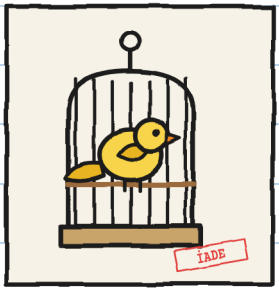

1. Bir kanarya.
(Etiketin üstüne bastı. Sayılmaz.)

2. Don Antonio, 71 yaşında.
("Keşke.")

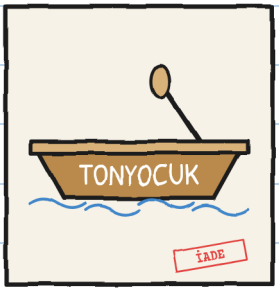

3. Kanaldan bir tekne.
(Elleri yok.)

— Ya Tonyo? diye sordu Hulita.

— En son denediğimde Tonyo'yu henüz tanımıyordum, dedi Mara, ona bakarak. Küçükken adının ne olduğunu kimse söylememişti.

Mara tezgâhın altından mor bir bez çıkardı. 3 numaralı paketi örttü. Uyku saatinde papağan kafesi örter gibi. Tonyo'nun sandığını raftan iki karış uzaklaştırdı.
— İşte böyle. Artık kıpırdanabilirsin.

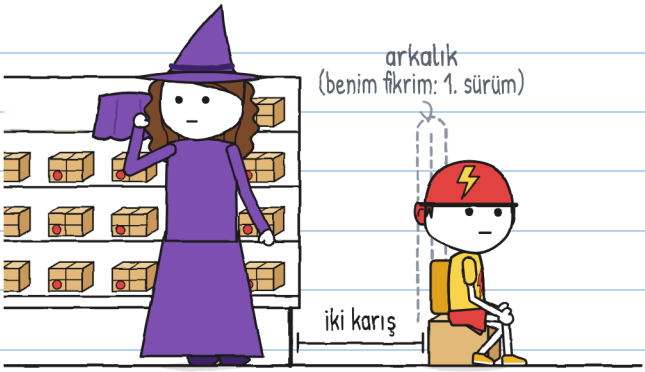

Tonyo bisikletle gidebilirdi. Bisiklet kapıdaydı. On dakikada mahalleyi geçebilirdi.
Yeniden oturdu.
Neden bilmiyorum. Yine de not ediyorum.
Sandığının sırtı dayayacak bir arkalığı yok. Ona bir tane çizdim.

Kimse senden arkalık istemedi. —H.

Kapanışta Tonyo en sonuncuydu. Kaskının tokasını takıyordu.

— Mara. Yarın paketi konuşmaya geleceğim. Özel olarak.

— Bu ikisi dükkândan.

Tonyo bize baktı.

— Bunlar tamam. Ama ŞİMŞEK'ten kimse olmasın.

Paket Tonyo içindi. Onu isteyip istemediğini bilmek kalıyordu.

Ona nasıl yardım edeceğimi çoktan biliyorum. —H.

Beni endişelendiren de bu.

BÖLÜM 2

Evet demedim

Pazar günleri dükkân kapalıdır. Mara jaluziyi yarıya kadar kaldırdı. Bir tabela astı: KAPALI (senin için hariç).

Tonyo on birde geldi. İçeri girmeden önce sokağın iki yanına baktı. Karşıdan karşıya geçecekmiş gibi. ŞİMŞEK'ten kimse yoktu.

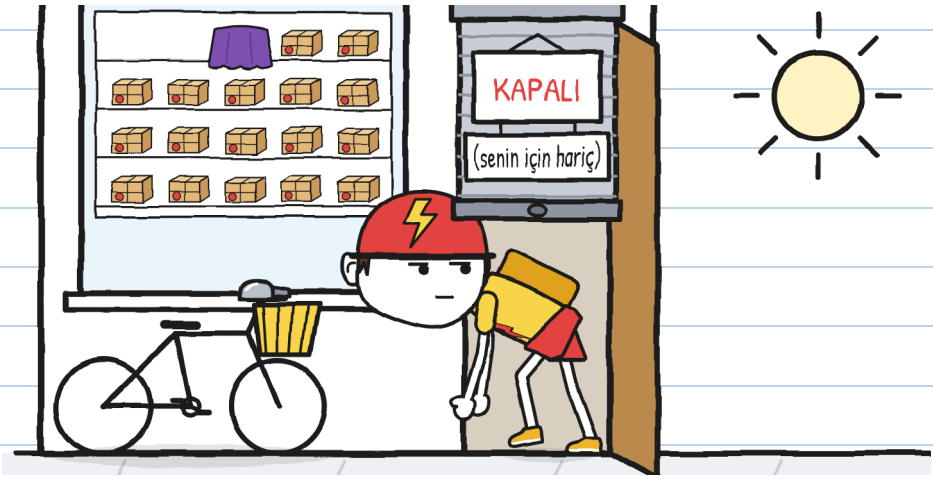

Biz on buçukta geldik. Her ihtimale karşı. —H.

Mara 3 numaralı paketi tezgâha koydu. Bezi kaldırdı. Bir tabelayı okur gibi konuştu:
— Üç numaralı paket. Tonyocuk için. Sen misin?
— Eskiden.
— Bana yeter. İstiyor musun?

Tonyo paketin kutusuna baktı. Kutu bir şey demedi.
— Evet demedim.
— Hayır da demedin.
— Dedim ki: "Evet demedim."

İmzalamamak için üç cümle. Saydım. —H.

Tonyo kutuyu sıcak bir tencere gibi kavradı.
Tarttı. Çevirdi. Kulağının yanına götürdü.
Azıcık salladı.
Çıngır.
Çabucak bıraktı.

— Ya paketi alırsa? dedi Hulita. Tonyo'nun evinde bir gece ve teslim edilmiş olur. Mantık bu.
— Dönüş mührü mantıkla çalışmaz, dedi Mara. Mürekkeple çalışır.

TESLİMAT SAYILIR MI?

 Ona bakmak	HAYIR
 Onu kavramak	HAYIR
 Eve götürmek	HAYIR
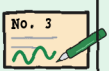 Etiketi silinmeyen mürekkeple imzalamak	EVET

Mühürle ben aynı şekilde düşünmüyoruz. —H.

— Hulita, Guni: bu teslimat sizin, dedi Mara. Gök gürültüsündeki gibi. Üç şart.
Parmaklarıyla saydı:

1. Kutuyu açmayacaksınız. Etiket yapışık kalacak.
2. 3 numaralı paket dükkândan yalnızca Tonyo isterse çıkacak.
3. İsterse alan imzalar. İmza yoksa paket şafakta geri döner. Sorun yok.

— Ya hiç istemezse? diye sordu Hulita.
— O zaman hiç.

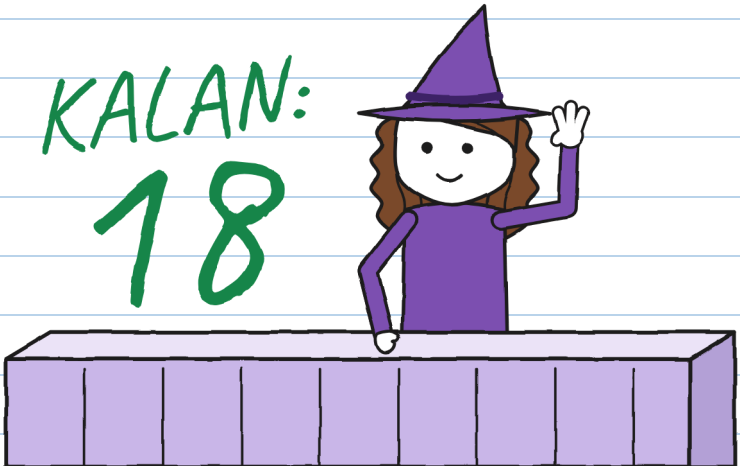

"Hiç" bir teslim tarihi değil. —H.

Tonyo uzun süre sustu. Hulita zamanı ölçtü: dört dakika. ŞİMŞEK için neredeyse yarım teslimat.

— Alıyorum, dedi Tonyo. Kapalı. Düşünmek için. Şimdilik.
— İsteyen sen misin? diye sordu Mara.
— İsteyen benim.

3 numaralı paketin nasıl çıktığını not ettim. Böylece kimse inkâr edemezdi:

ÇIKIŞ FİŞİ

- ☑ Kutu: kapalı
- ☑ Etiket: yapışık
- ☑ İsteyen: Tonyo
- ☐ İmza: henüz yok

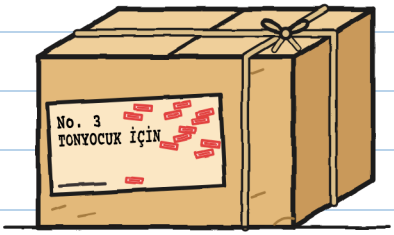

Dışarıda Tonyo 3 numaralı paketi bisikletinin sepetine koydu. Bıraktı. Ses çıktı: çıngır.

Gidona ve ŞİMŞEK'in ziline baktı. Bir şey hatırlıyor gibiydi.
— Ne? diye sordu Hulita.
— Hiç.
Tonyo yürüyerek gitti, bisikleti elinde. Tonyo asla yürümez.

"Hiç", "bir şey"di. Ona yardım etmek lazım. —H.

Kapıdan köşede duran iki ŞİMŞEK bisikletini gördüm.
— Tonyo! Sepette ne var? diye bağırdı bir kız. Örgüsü beline kadar uzanıyordu.
— Bir teslimat.
— Kime?
— Bir müşteriye.

Yalan söylemedi. Cevap vermeden önce paketi çevirdi. Etiket kendine bakıyordu. ŞİMŞEK onu göremedi.

Şimdi "ŞİMŞEK'ten kimse olmasın" sözünü anlıyorum. —H.

O gece odamın jaluzisini açık bıraktım. Dükkânın karşısında oturuyorum. 3 numaralı paketin dönüp dönmediğini görmek istedim.

— Guni? dedi annem koridordan. Neden uyanıksın?
— Bir paketi gözetliyorum.
— Peki. Ama pijamayla gözetle.

Ben de gözetlemek istedim. Penceremden bir avlu görünüyor. —H.

Şafakta 3 numaralı paket duyuldu.

Çıngır, çıngır, çıngır.

Sonra çatıların üstünde göründü. Acele etmeden. Dondurma arabası gibi çalıyordu. Üç pencerede ışık yandı. Bir köpek havladı. 3 numaralı paket kapının üstündeki küçük pencereden girdi. Mara onu bunun için açık bırakır.

Okuldan sonra dükkâna gittik. 3 numaralı paket rafındaydı. Bir mühür daha vardı: on üç.

— Bu ceza değil, dedi Mara. Kural bu. Kimse imzalamadı: geri döner.

On üç mühür. Biraz daha olursa kutu görünmeyecek. —H.

Tonyo beşi yirmi geçe geldi, teslimattan sonra. 3 numaralı paketi sormadı. O sabah paketin evinin üstünden geçtiğini duymuştu.

Görmedim. Bana Tonyo anlattı:

TONYO'NUN BANA ANLATTIĞI

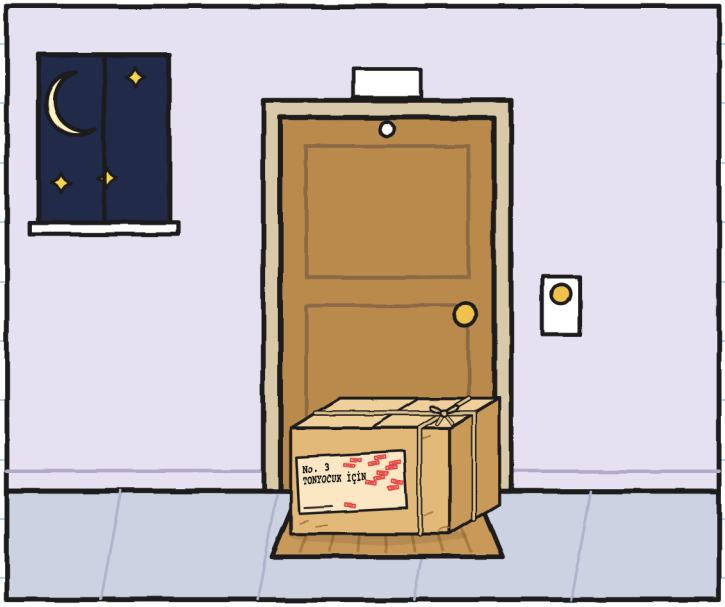

— Paketi bütün gece kapının paspasında bıraktım.
— Neden içeri almadın? diye sordu Hulita.
— Evde zaten çoğu kişi bana Tonyocuk diyor.

— Bir imza her şeyi çözer, dedi Hulita,
Tonyo gidince. Bir tane. İki saniye sürer.
Kendiminkiyle ölçtüm.

Defteri açtım. "Yeşil cümlemi örtmez," diye
düşündüm. Bastırarak tükenmez kalemle yazdım:

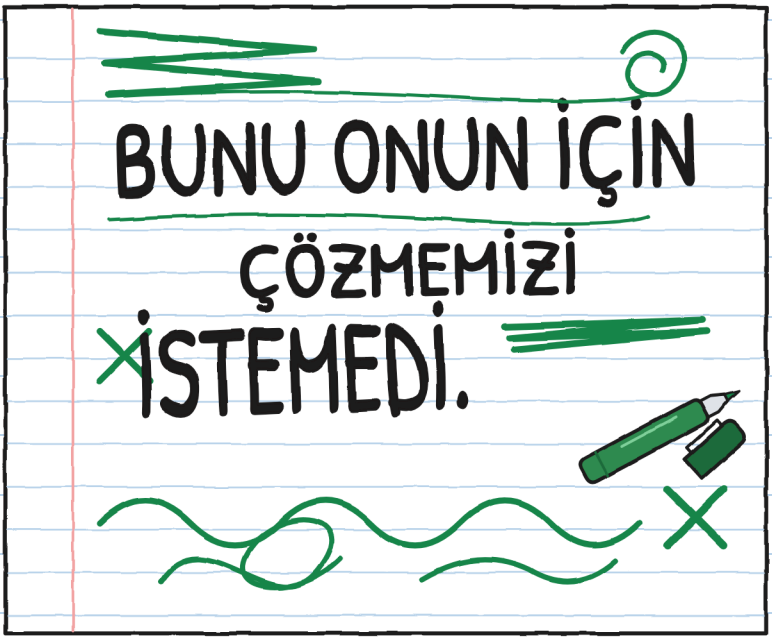

Okudum. Katılmıyorum. Şimdilik. —H.

Başka bir fikrim var. Öyle bakma. —H.

BÖLÜM 3

Otograflar

Salı günü okuldan çıktım. Dükkânın kaldırımında bir masa gördüm. Yere kadar inen sarı bir örtüsü vardı. Hulita'nın el yazısıyla bir tabelası vardı. Ve ortada örtülü bir şey.

— Bu bir kürsü, rahat imzalamak için bir dayanak, dedi Hulita. Otograf topluyorum: hatıra imzaları.

— Ne zamandan beri?

— Dünden beri.

Kürsünün üstünde çizgili bir kâğıt vardı. Altında makasla kesilmiş küçük bir pencere. Masa örtüsünde de tam altında aynısı vardı.
Örtünün bir köşesini kaldırdım. Kürsü, yatırılmış 3 numaralı paketti. Küçük pencereler etiketini yukarıdan gösteriyordu.

NASIL ÇALIŞIR

1. Küçük penceresiyle kâğıt.

2. Deliğiyle masa örtüsü.

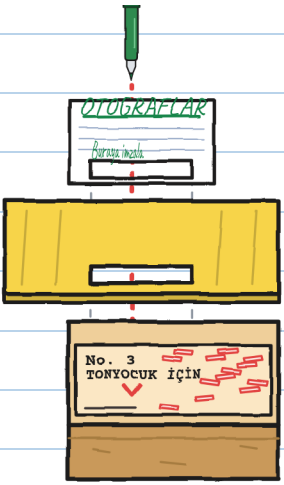

3. 3 numaralı paketin etiketi, boş kalan kısmından.
4. Küçük pencerede imzalayan... etiketi imzalar.

— Benim keçeli kalemimle, dedi Hulita, mutlu, fısıltıyla. Mürekkep silinmez. Yarın 3 numaralı paket dönmeyecek. Tonyo görünce öğrenecek. Sürpriz!

— Tonyo 3 numaralı paketin dükkândan çıkmasını istemedi, dedim. İkinci şart.
— Buna sevinecek.
— Ya Mara?
— Telefondaydı. Ona "Otograf masası" dedim. Ve öyle.
— Ya kürsü?
— Onu sormadı.

Flora'yı ve sekizinci tohumu hatırlattım. Hulita Flora'nın erkenden imzalamasına izin vermemişti.
— Aynı şey değil. O teslimat hazır değildi. Bu daha hızlı.
— Sen yap. Ben yapmam.

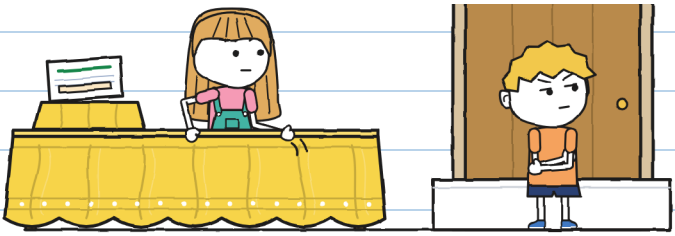

Basamağa oturdu. Çok ciddi. Hiç yardım etmedi. —H.

ŞİMŞEK sokağımızdan beşi on geçe geçer. Üç kişiler, art arda.

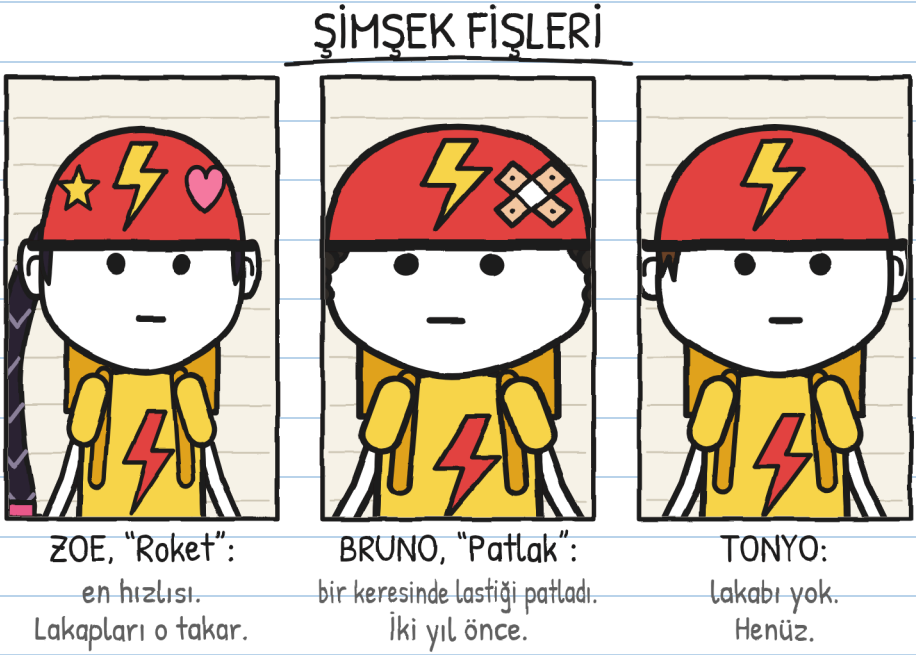

— Otograf mı? Bizim mi? dedi Zoe. Fren yaptı ve bisikletten indi.

Onlardan hiç kimse otograf istememişti. O yüzden işe yarıyor. —H.

Zoe önce imzaladı, o harfinin içine bir yıldız koyarak. Bruno "Bruno" yazdı. Zoe adın üstünü çizip "Patlak" yazdı.
— ŞİMŞEK'te lakaplar silinmez, dedi Bruno, kızmadan. Bir keresinde lastiğim patladı.

Tonyo hâlâ bisikletteydi. Masaya, pazar günü 3 numaralı pakete baktığı gibi bakıyordu.

— Sıra sende, Tonyo, dedi Hulita. Burada, işaretli yerde. En güzel yer.
Ona yeşil keçeli kalemini verdi.
Tonyo'dan ilk otografı istiyorlardı. Bisikletten indi ve dikleşti.

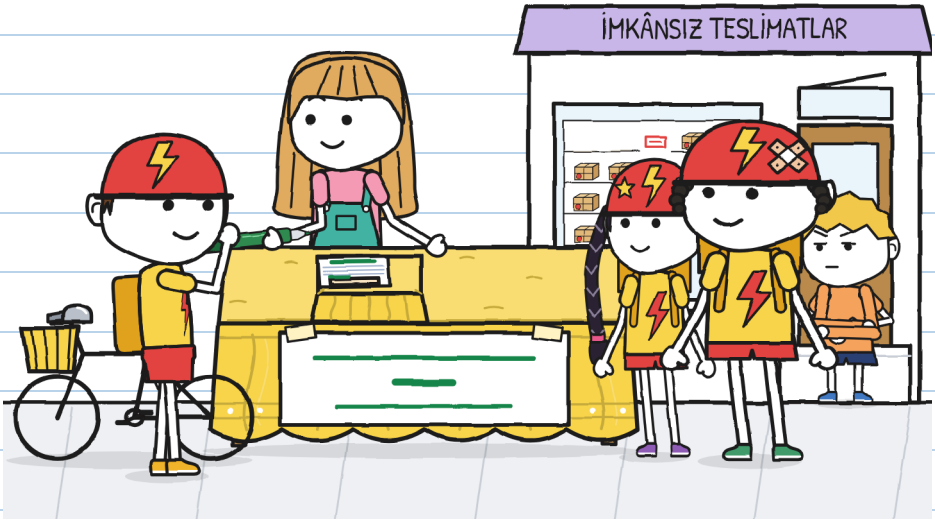

Her şeyi basamaktan görüyordum. "Bana ne," diye düşünüyordum. Ve susuyordum.

Kalktım.

— Tonyo, dur...

Geç kaldım. Tonyo kürsüyü bir hamlede kendine çekti. İmzalayacaktı. Örtünün altında bir şey ses çıkardı:

Tonyo örtüyü kaldırdı.

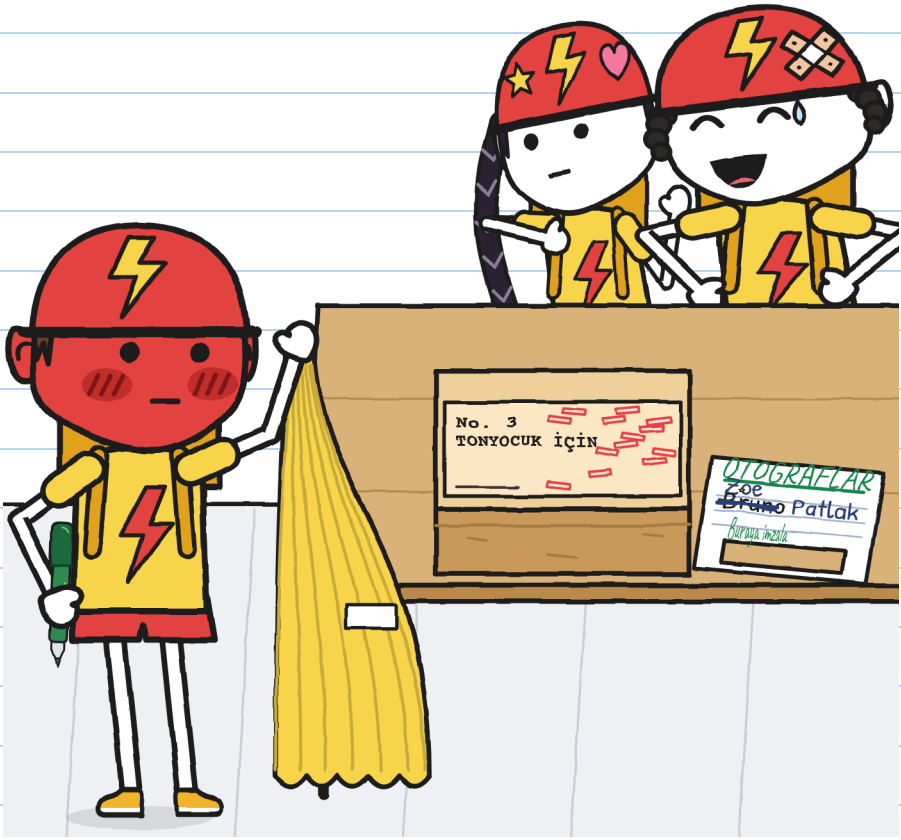

— "Ton-yo-cuk i-çin", diye okudu Zoe, yavaş yavaş ve memnun.
— Tonyocuk mu? dedi Bruno. Güldü.
Zoe gülmedi. Zoe düşünüyordu.

Tonyo bağırmadı. Keçeli kalemin kapağını yavaşça kapattı. Kâğıdın üstüne bıraktı. İmzasız.
— ŞİMŞEK tuzağa imza atmaz.
Yürüyerek gitti, bisikleti gidonundan tutarak.
Kimse arkasından gitmedi.

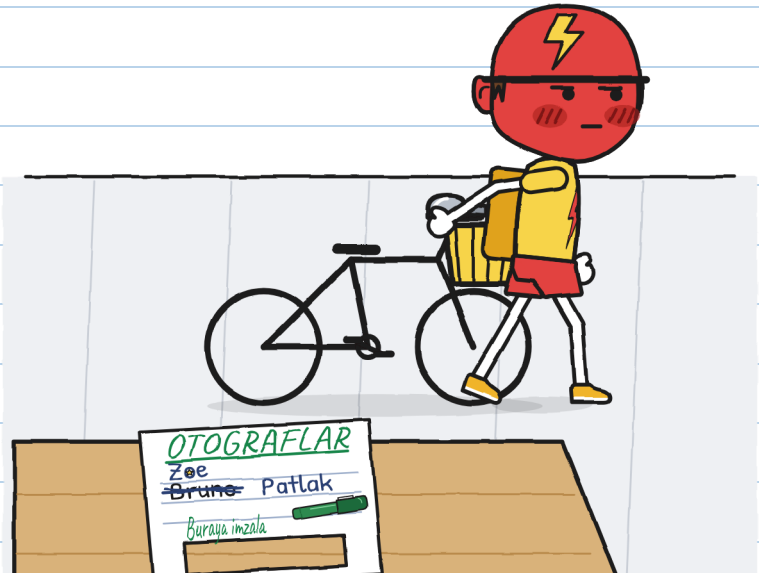

Kask renginde gidiyordu. Utancın kırmızısı değildi. Öfkenin kırmızısıydı.

Kızarmetrede bunun numarası yok. —H.

Mara mor bezle çıktı. Paketi kimin çıkardığını sormadı. Raftaki boşluğa, masaya ve Hulita'ya baktı.
3 numaralı paketi örttü ve kucağına aldı.
— Bu paket teslim edilmedi, dedi Zoe'ye ve Bruno'ya. Etikette ne yazdığı Tonyo'nun işi.

Zillerini çalmadan gittiler.

Hulita'ya örtüyü, tabelayı ve kâğıdı toplamasında yardım ettim. İki imza ve bir delik. "Sana söylemiştim" demedim. "Sorun değil" de demedim. Sorundu.

— Sen bir şey yapmadın, dedi Hulita.

— Geç uyardım. Daha önce uyarabilirdim. Ya da Mara'yı arayabilirdim.

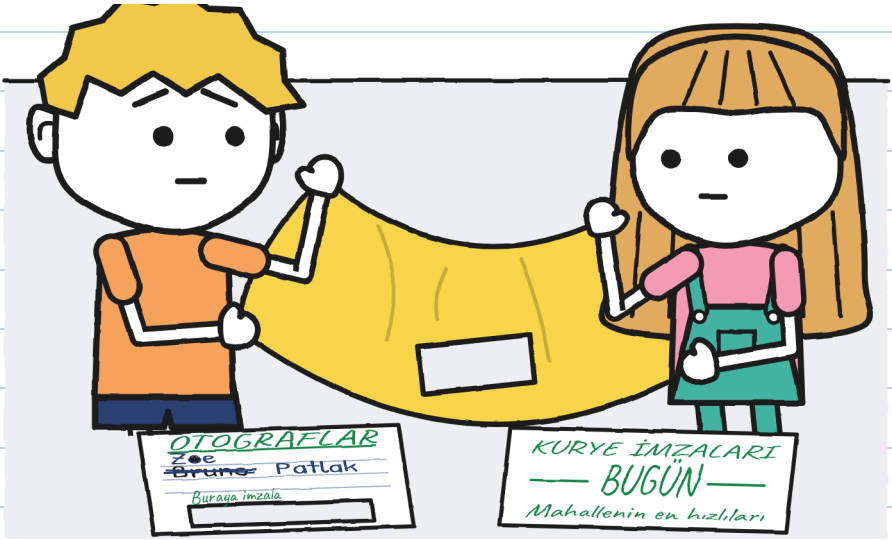

Hulita içeri girdi ve her şeyi Mara'ya yardımsız anlattı. Küçük pencereyi, masa örtüsünü, rafı, telefonu.

— Tonyo'ya sen anlatırsın, dedi Mara.

Çarşamba günü Tonyo beşi on geçe geçti. Yavaşlamadı. Beşi yirmi geçe yine geçti. Üçüncü kez geçti. Hulita kaldırımın ortasında, elinde bir kâğıtla duruyordu.

ÖZÜR

Paketini dışarı çıkardım.
Seni kandırmak istedim.
Etiketini ötekilere gösterdim.
Özür dilerim.
—Hulita

Tonyo kâğıdı bisikletten okudu.
— Tamam. Okudum.
— Beni affediyor musun?
— Okudum dedim.
O öğleden sonra Tonyo dükkâna gelmedi. Sandığı boş kaldı.

Tam adımla imzaladım. En azından bunu yapmalıydım. —H.

BÖLÜM 4

Küçük bir bisiklet

Perşembe günü Tonyo dükkâna girdi. Sokağın iki yanına bakmadı. Koltuğunun altında bir bisiklet vardı.

Onun bisikleti değildi. Ya da öyleydi: küçükken kullandığı.

— Pazardan beri o çıngır sesini düşünüyorum, dedi Tonyo. Sesi hatırlıyor gibiyim. Doğru mu hatırlıyorum, görmek istiyorum.

— 3 numaralı paketi açmak istiyorum. Burada değil: sokaktan görünüyor.
Mara bizi arka odaya, dükkânın arkasındaki odaya götürdü.
— Açmak imzalamak değildir, dedi. İmza yoksa şafakta geri döner.

— Kalayım mı? diye sordu Hulita. Sordu.
Tonyo biraz düşündü.

— Dokunmadan.
— Kutuya dokunmam. Konuyu da açmam.

Tonyo ipi çözdü. İçinde eski gazete kâğıdı vardı. Kendiliğinden yırtılıyordu. Ve kâğıdın arasında...

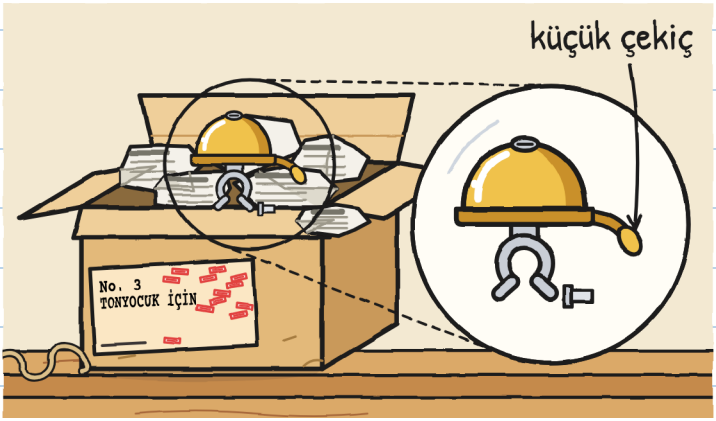

Bir bisiklet çıngırağı, küçük ve altın sarısı. Bir yay küçük çekici sıçratıyor. Sallayınca ses çıkarıyor.

1 numaralı paket ısırıyordu. 2 numaralı paket koşuyordu. 3 numaralı paket yalnızca ses çıkarıyor.

Ejderha yok, bacak yok. Bir çıngırak. Hoşuma gitti. —H.

Altında dörde katlanmış bir not vardı.

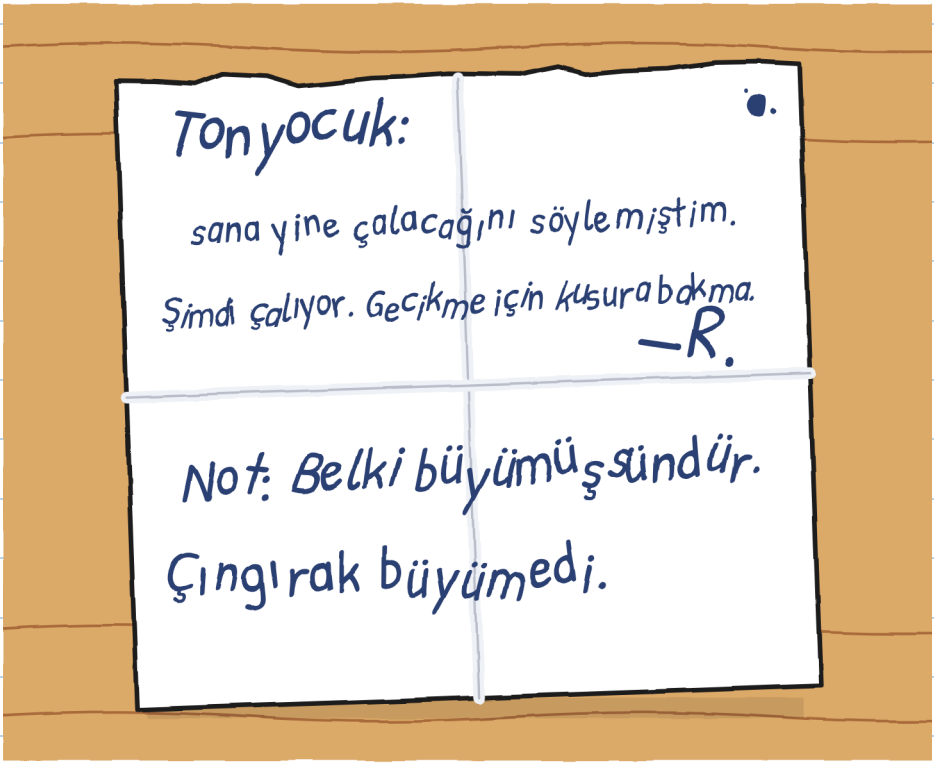

Tonyo onu iki kez okudu.

— Ne kötü el yazısı, dedi. Ve uzun süre sustu.

R. sözünü geç tutar. Flora söylemişti. NE KADAR geç olduğunu söylemedi. —H.

Sonra Tonyo küçük bisikleti masanın üstüne koydu.

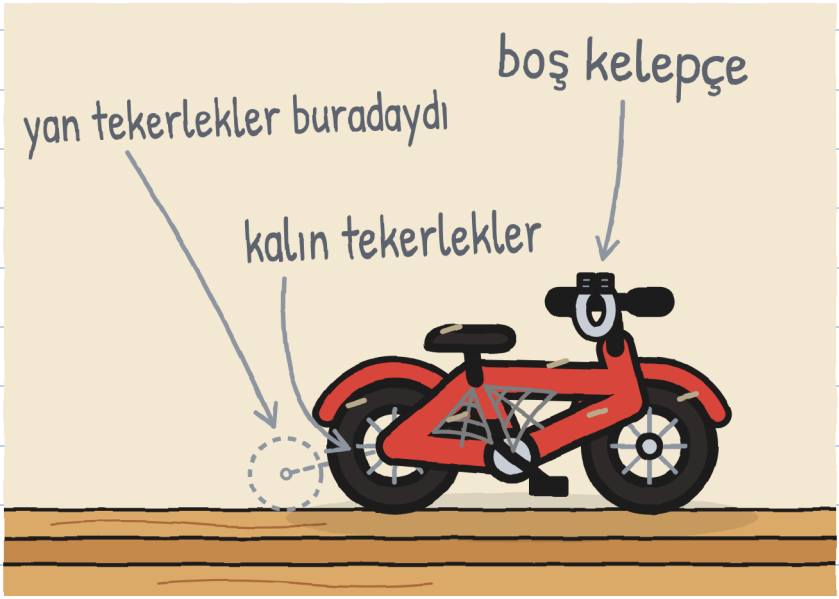

— Benimdi. Bu çıngırak onun üstündeydi, kelepçeyle tutturulmuştu. Bir gün çıngırak çalmaz oldu: tak. Biri dedi ki: "Ver bana, Tonyocuk. Tamir edip sana geri getireyim."
— Kim? diye sordu Hulita, istemeden. Ağzını kapadı.
— Yüzünü hatırlamıyorum. Çıngırağı hatırlıyorum. Bir de çok beklediğimi.

— Evde bana Tonyocuk diyorlar, dedi Tonyo.
ŞİMŞEK'te Tonyo. İlk gün fişime kendim yazdım.
— Tonyocuk'ta ne var? diye sordum.
— Hiçbir şey. Zoe söyleyene kadar. ŞİMŞEK'te lakaplar silinmez. Bruno'ya bak.

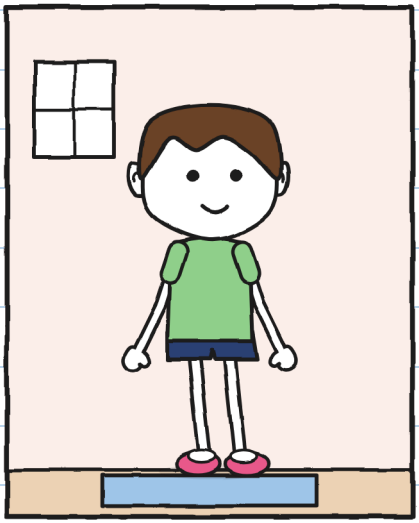

EVDE: Tonyocuk

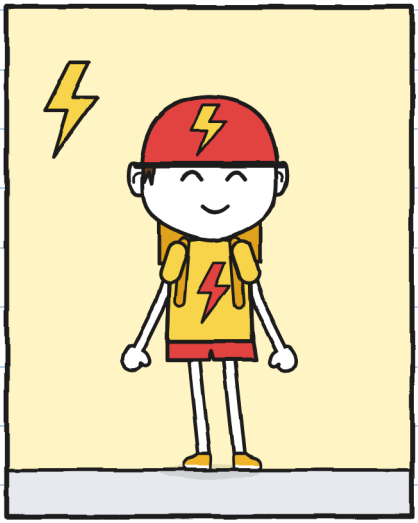

ŞİMŞEK'TE: Tonyo

— Bruno salıdan beri bana altı kez Tonyocuk dedi, diye ekledi Tonyo.
Hulita köşesinde küçüldü.

— Hâlâ sığıyor musun? diye sordu Hulita.
Engel olamadı.
Mara bisikleti yere indirdi. Tonyo oturdu.

Sığıyordu. Aşağı yukarı.
Mara bir ses çıkardı, neredeyse kahkaha.
Tonyo da güldü. Cumartesiden beri onu gülerken görmemiştim.

Kızarmetre: 0. Yazıyorum çünkü bu da sayılır. —H.

— Bisikletinde zaten ŞİMŞEK'in zili var, dedim. Bu çıngırağı takmak zorunda değilsin. Saklayabilirsin. Ya da dönmesine izin verebilirsin.
— Biliyorum, dedi Tonyo. Ama bana baktı. Sanki bunu ilk kez duyuyordu.

Hulita on bir dakika boyunca sessiz kaldı, dinledi, keçeli kalemi cebinde.

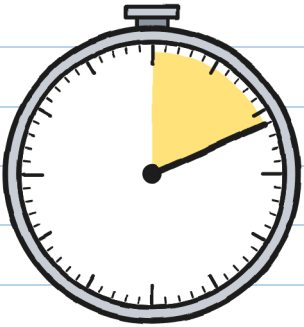

11 dk

On bir dakika. Dilim uyuştu. —H.

— Tek başıma denemek istiyorum, dedi Tonyo. Mara, Hulita ve ben dışarı çıktık. Tonyo arka odanın kapısını kapadı.

Dinlememek için Hulita dükkânın öbür ucuna gitti, ben de çizdim. Tonyo'nun koltuğunun artık bir tentesi var: bezden bir çatı. Yine de duyuldu.

Çıngır.
Cumartesidekiyle aynı çıngırdı. Sonra bir tane daha. Sonra uzun süre hiç.

Tonyo çıktı. Bir elinde çıngırak, koltuğunun altında kutu vardı.

— Yarına kadar götürüyorum. İmzasız.

— Şafakta geri döner, dedi Mara.

— Dönsün. Bir gece ona sahip olmak istiyorum.

— Ya Tonyo çıngırağı kutunun dışında bırakırsa? diye sordum.

— Hiç denemedim, dedi Mara. Sabahın yedisinde denemeye de niyetim yok.

Tonyo çıngırağı ve notu kutunun içine koydu.

Yarına on dört saat var.
Hepsini sayacağım. —H.

Cuma günü sokağım yine çaldı: çıngır, çıngır, çıngır. 14. dönüş.
Önceki geceyi görmedim. Bana Tonyo anlattı:

— Bu sefer 3 numaralı paket komodinimin üstünde uyudu. Paspasta değil. Şafakta cama vuruyordu. Pencereyi açtım.

Bir pakete pencere açmış. Ne kibar. —H.

Tonyo'nun iki bisikletini yan yana çizdim. Şimdikine çıngırağı ekledim. İyi duruyor. Hulita, çizilmiş çıngırağın üstüne küçük bir kâğıt yapıştırdı.

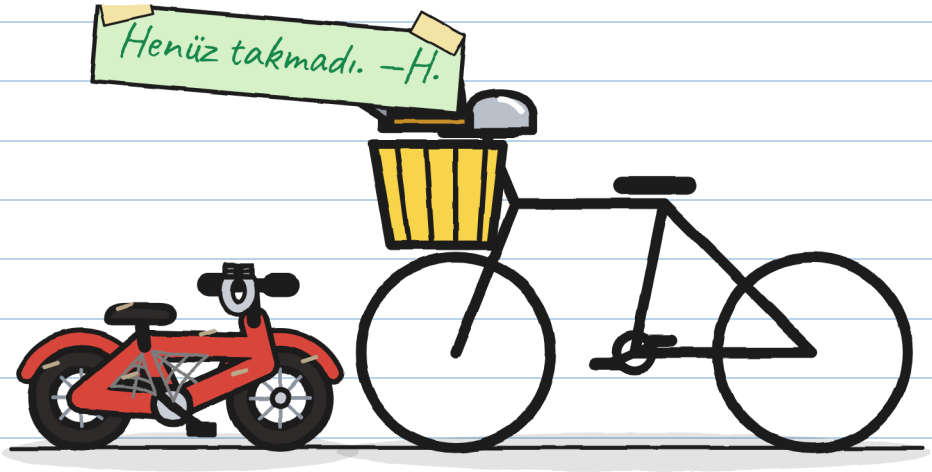

önce şimdi

Haklıydı. Beni biraz sinirlendiriyor.

BÖLÜM 5

Özel olarak

Cuma öğleden sonra 3 numaralı paket rafındaydı. On dört mührü vardı. Tonyo, sandığında oturmuş, ona uzaktan bakıyordu.

Hulita iki gündür bir şey hazırlıyordu. Korktum. İki seçenekli bir kâğıttı.

Tonyo kâğıdı okudu. Mara'ya baktı.

— İmzalarsam kim bilir?

— Ben. Bir de kayıt defterim: teslimatları oraya yazarım. Çekmeceden çıkmaz.

— Ya ŞİMŞEK?

— Ona söylemem. Kayıt defteri tabela değildir.

Tabelada sayılar var. İsimler çekmecede kalıyor. —H.

Tonyo sandığından kalktı.
— B yi seçiyorum.
Hulita sıçramadı. Sıçramadığını gördüm.
— Arka odada, diye devam etti Tonyo.
İkinizle birlikte.
— Ben de mi? diye sordu Hulita.
— İmzamı herkesten çok sen görmek istiyorsun.
Seni karşımda görmeyi tercih ederim.

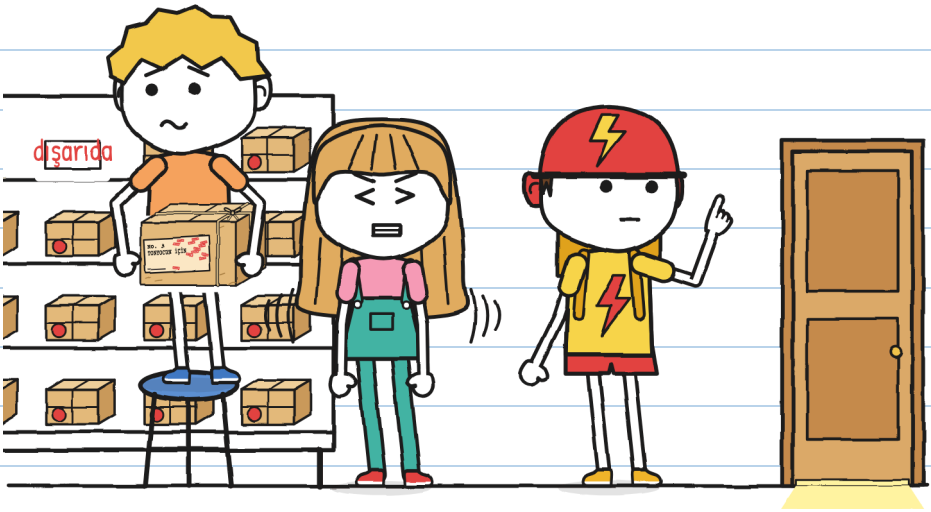

Arka odada Tonyo çıngırağı ve notu yine çıkardı.
Onlara yavaşça, dikkatle baktı.
— İmzalamadan önce neyi imzaladığıma bakarım,
dedi, kimseye bakmadan.
Hulita pembeleşti, tişörtü gibi.

Hulita yeşil keçeli kalemini Tonyo'ya verdi.
Köşedeki bir çuvalın üstüne oturdu.
— Ne yapıyorsun? diye sordum.
— Ellerimin üstüne oturuyorum. Yardım etmemek için.

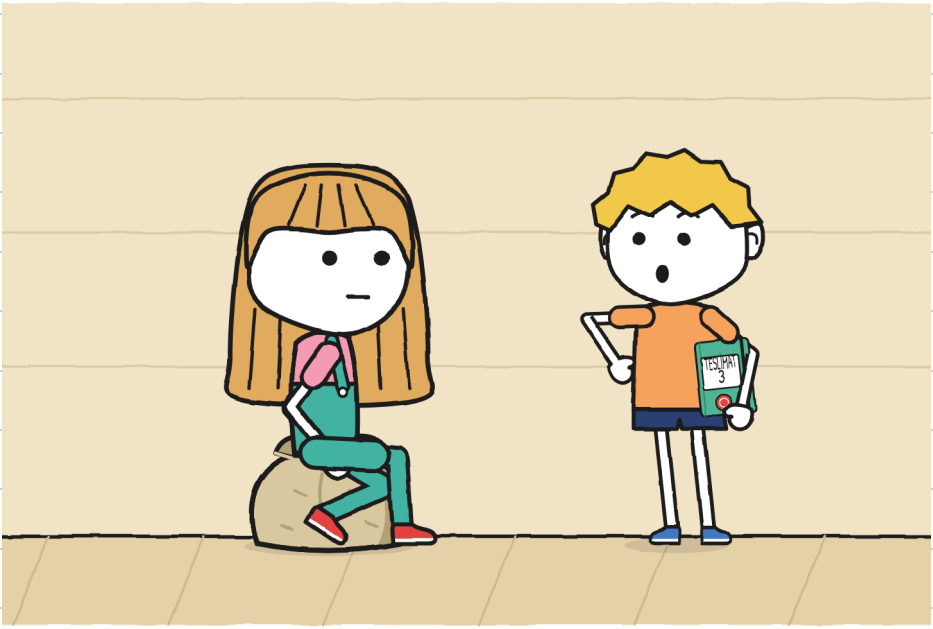

Defteri kapattım ve koltuğumun altına aldım.

Sonra hepsini not etti. —H.

Tonyo keçeli kalemin kapağını açtı ve imzaladı.

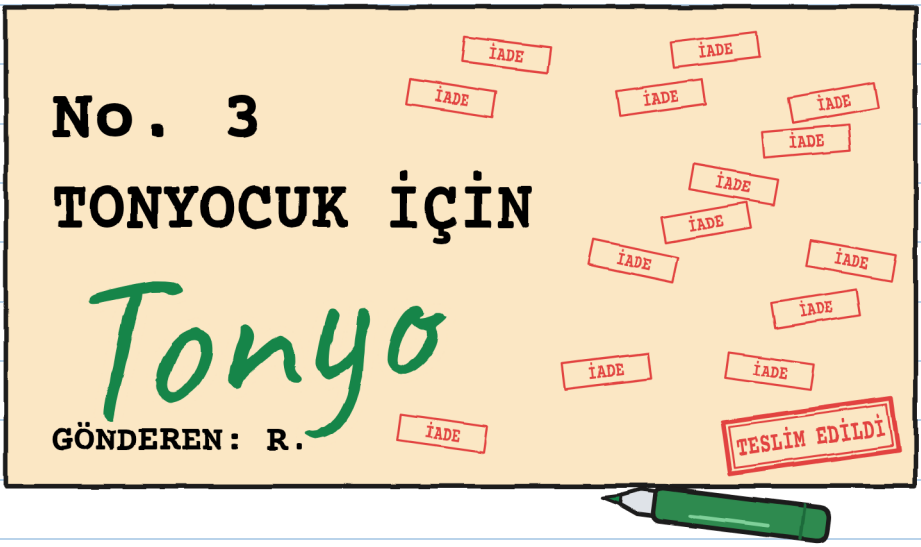

Etikette "Tonyocuk" yazıyordu. İmzada "Tonyo".
— Böyle olur mu? diye sordu Tonyo. Aynı isim değil.
— Teslim alan imzalar, dedi Mara. Sen de teslim aldın.

Mara teslimi defterine kaydetti. Hulita mavi tabureyi tutuyordu. Yere bıraktı.

— Tabelayı değiştirebilir miyim? diye sordu Tonyo'ya, Mara'ya değil.

Tonyo tabelaya baktı.

— Sadece bir sayı yazıyor.

— Sadece.

— Olur.

Önce sordum. Not et. —H.

Kaldırımda Tonyo bisikletini duvara dayadı.
Çantasından bir tornavida çıkardı.
– Çıngırağı takıyor musun? diye sordum.
– Evet.
– Ya ŞİMŞEK'in zili?
– O ŞİMŞEK'in. Bu benim.

Tonyo çıngırağı taktı. Ben sadece bisikleti tuttum.
O da istediği için. Tonyo küçük çekice bir
parmakla vurdu.
Çıngır.

Beşi on geçe ŞİMŞEK geçti. Bruno yavaşladı.

— Bu ses de ne?

— Bir çıngırak.

— Nereden çıktı?

— Benimdi.

— Tonyocuk olduğun zamandan mı?

Tonyo'ya baktım. Kırmızı yok. Kulakları bile.

— Öyle seslendikleri zamandan. Şimdi adım Tonyo. Senin adın ne?

— Pat... — Bruno sustu. — Bruno.

— O zaman Bruno.

Bruno başını kaldırdı. ŞİMŞEK'te iki yıldır ona Bruno demiyorlardı.

Zoe ağzını açtı.

Tonyo küçük çekice vurdu. Bir kez.

Çıngır.

Zoe ağzını kapattı. Düşündü.

— Güzel ses, dedi. Geç kalıyoruz, Tonyo.

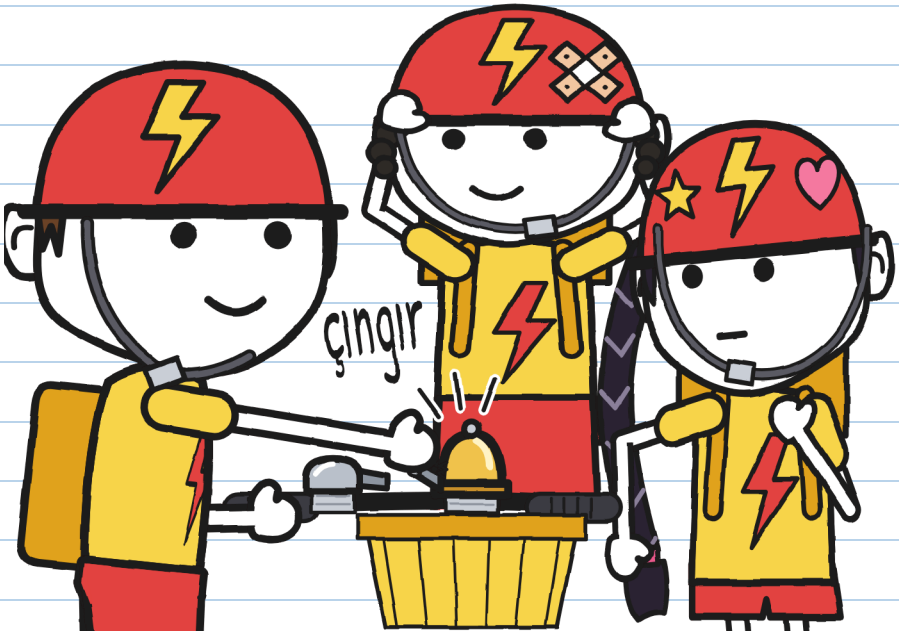

"Tonyo" dedi. Üstüne bir şey eklemeden. —H.

O gece yine jaluziyi açık bıraktım.
– Yine mi gözetliyorsun? diye sordu annem.
– Bugün hiçbir şey olmasın diye gözetliyorum.
– Bunu ben çok iyi yaparım. Uyu hadi.

Keçeli kalemin kapağı açık uyudum.
Yastığım yeşil. –H.

Sabah oldu.
Hiçbir şey çalmadı.
Ne çıngır, ne pencere, ne de 4 numaranın köpeği.
Sokağımda duyduğum en güzel sessizlikti.

BÖLÜM 6

Şimdilik

Cumartesi saat onda rafı çizdim. On yedi paket. Üç boşluk.

Mara etiketi defterine, öbür ikisinin yanına yapıştırdı.

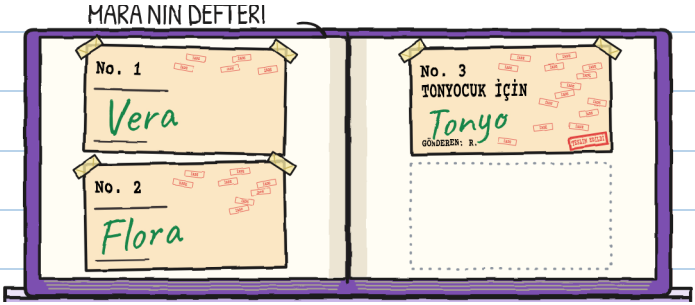

Bir yumurta, birkaç tohum ve bir çıngırak. Üçü de geç geldi. Üçü de geldi.

Üçüncüyü Tonyo imzaladı. Bu sefer ona yalnızca kalemi uzattım. —H.

Tonyo sandığına oturdu ve kıpırdandı. Bu sefer rafa bakmadı.

— Burası "şimdilik" senin koltuğun, dedi Mara.

— Şimdilik bana yeter, dedi Tonyo.

KALAN:
17

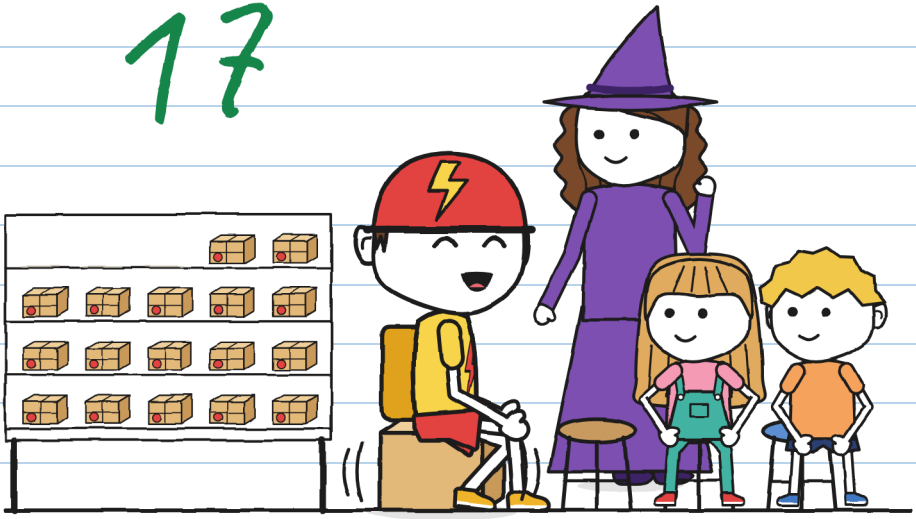

"Şimdilik" yıllar sürebilir. 3 numaralı pakete sor. —H.

Tonyo'ya projemi gösterdim: koltuğun çizimi.
Bütün hafta sürdü.

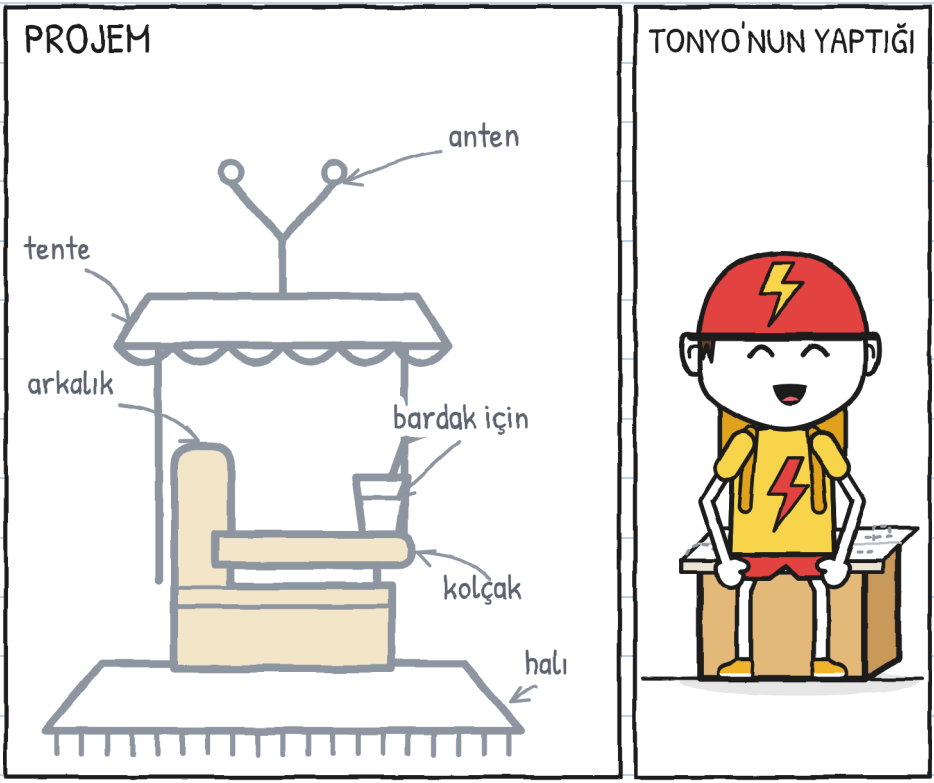

— Bunu bana verir misin?
Çizimi dörde katladı. Sandığın üstüne koydu
ve oturdu.

Dışarıda çıngırak gidonda eğrilmişti.
— Sen sıkarken ben tutayım, dedim.
— Ben yaparım.
Tonyo yaptı. Ben vidaya bakıyordum. Yüz tur gibi görünüyordu.

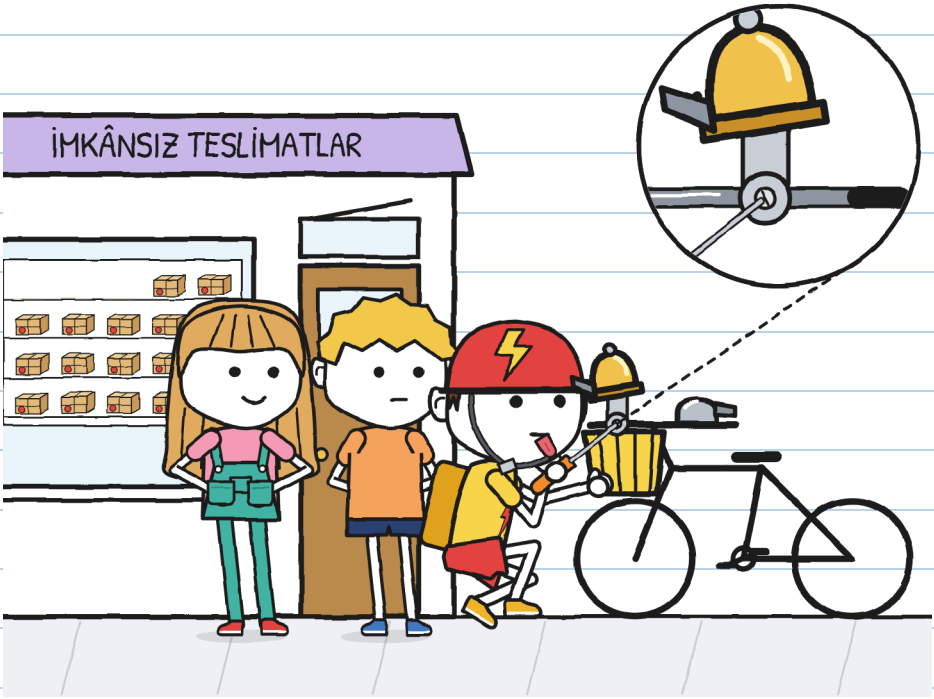

Hulita otograf kâğıdını çıkardı. Küçük pencere kâğıtla ve bol bantla kapatılmıştı.

— Tuzak olan bu, dedi Hulita Mara'ya, soru beklemeden. Onardım.
Kâğıdı Tonyo'nun önüne koydu.
— Bana bir otograf verir misin? Gerçekten. Altında hiçbir şey yok.
Tonyo kâğıdın altına baktı. Tezgâhın altına baktı. Kurbağayı ters çevirdi.
— Olur.

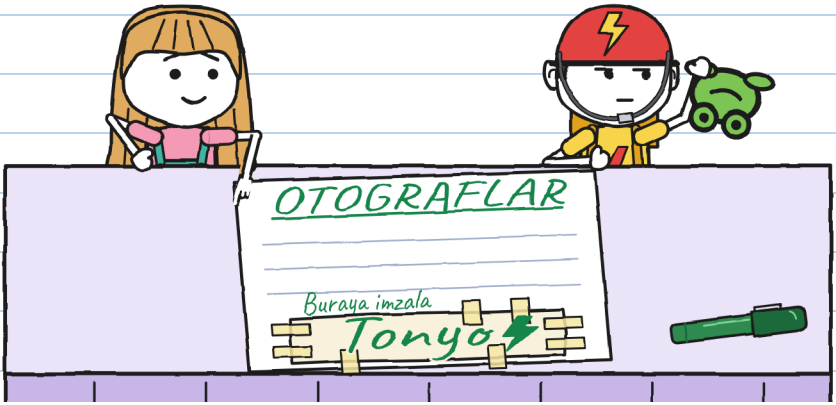

Hak ettim. —H.

Öğlen Tonyo bir teslimata çıktı. Bereli bir bey bastonuyla yavaş yavaş geçiyordu.
Tonyo fren yaptı. Bekledi. Çıngırağı yalnızca bir kez çaldı. Sanki "Buradayım" diyordu.
Çıngır.

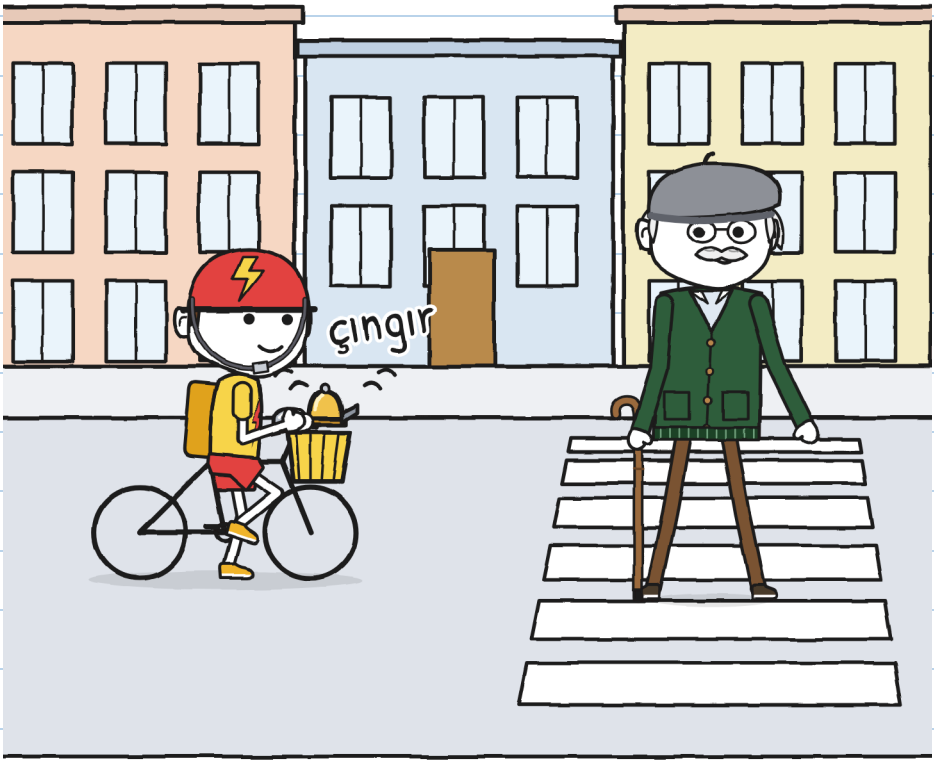

Bey selam vermek için bastonunu kaldırdı ve yavaş yavaş yürüdü.

— Bu Don Antonio, dedi Mara. Listemdeki ikinci Tonyocuk.
— Çıngırak yeni mi? diye sordu bey, artık bizim kaldırımımızda.
— Eski, dedi Tonyo. Benimdi. Bana Tonyocuk dedikleri zamandan.
— Bana altmış yıldır kimse öyle demiyor. Değişelim mi? Sen Don Antonio, ben Tonyocuk.
Tonyo düşündü.
— Şimdilik, hayır.

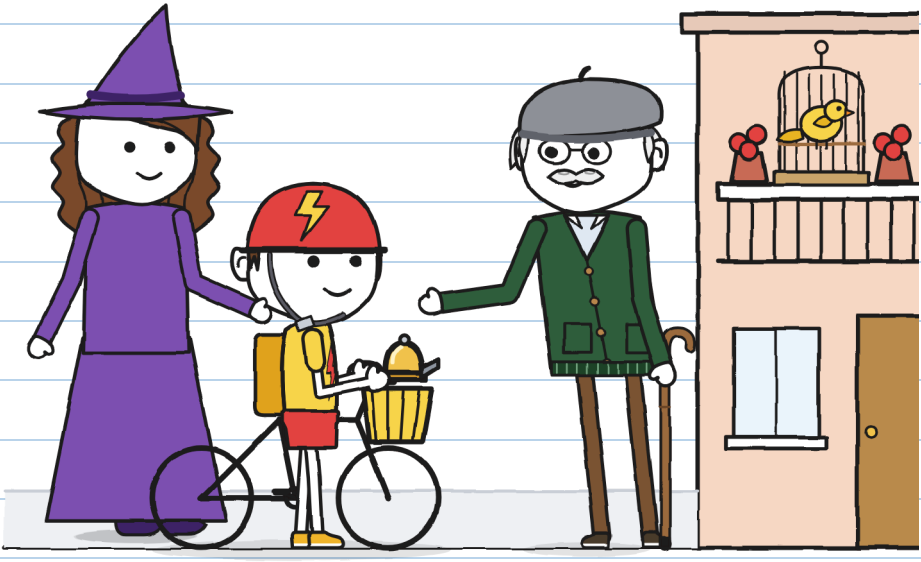

R.'nin fişini çıkardım. Zaten altı ipucu vardı. İki tane ekledim. Tonyo kalemi istedi. Altına kendi el yazısıyla yazdı.

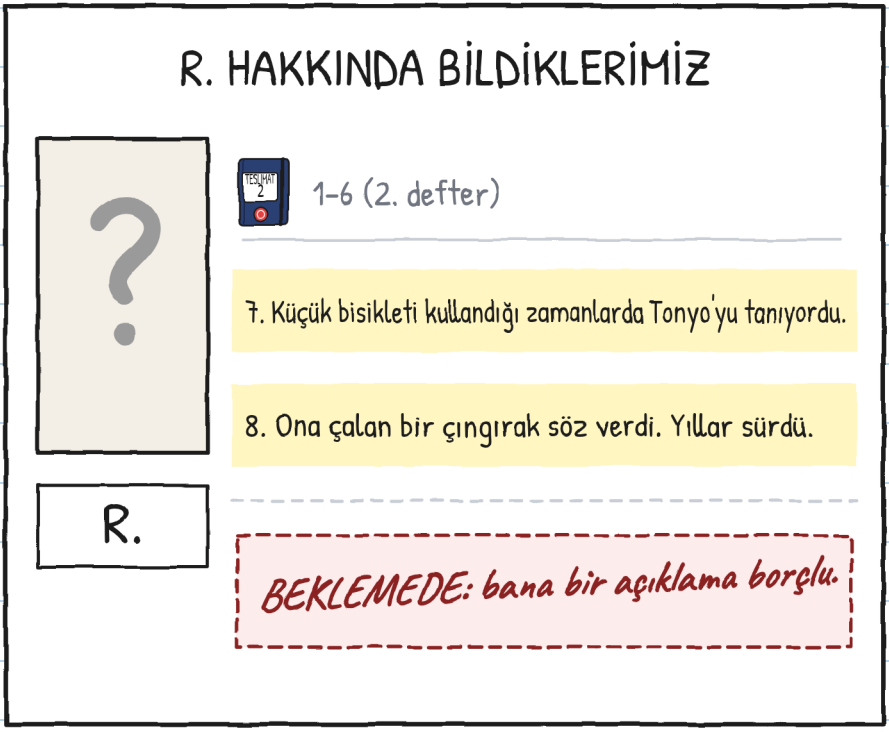

— Ona teşekkür edecek misin? diye sordu Hulita.
— Hem teşekkür hem şikâyet. İkisi de. R.'nin kim olduğunu henüz bilmiyorum.

Saat birde Vera girdi. Kucağında Kırıntı, saçında bir dal parçası vardı.
— Yardıma ihtiyacım var. Kırıntı uçmayı öğrendi. İnmek için güvenli bir yere ihtiyacı var. — Duraksadı. — Dün benim çorbamı seçti.

Kırıntı bana baktı ve benim "ben yapmadım" yüzümü yaptı.

Tıpatıp seninki. Bir de şehriye. —H.

— Hızlı biri lazım mı? diye sordu Tonyo sandığından.
— Bana yardım etmek için beklemeyi bilmek gerek, dedi Vera.
— Onu da bilirim. Bu haftadan beri.

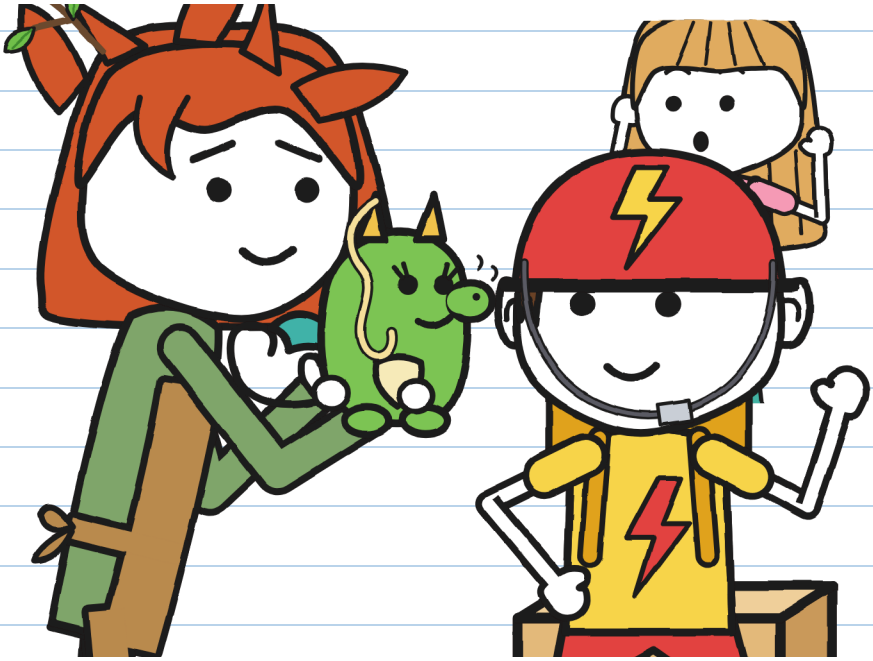

Ben de beklemeyi bilirim. Oldu mu artık? —H.

3 NUMARALI TESLİMAT. Herkesin harcadığı süre:

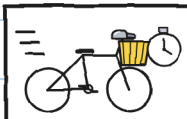	ŞİMŞEK: on dakika.
	R.: yıllar.
	Tonyo: altı gün.
	Hulita, dinleyerek: on bir dakika (rekor).

Tonyo teslimata çıktı. Sokakta bir çıngır duyuldu.
Sonra bir tane daha.
Bu sefer çıngırağı çalan oydu.

Ben hâlâ tek başıma çıngırdıyorum.
Öğreniyorum. —H.

İMKÂNSIZ TESLİMATLAR · 4

(çok yakında)

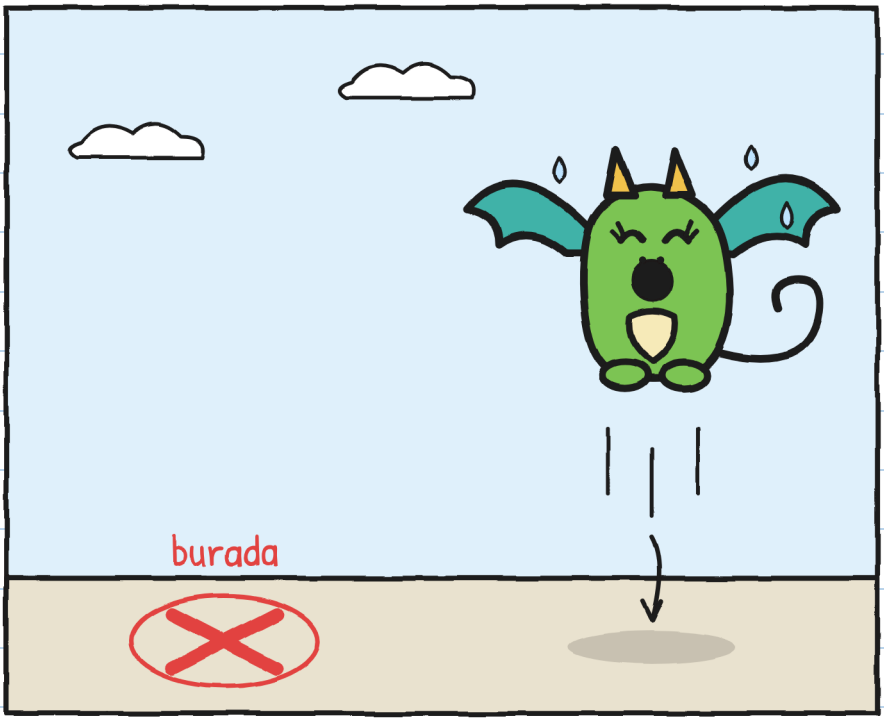

Seni taklit eden bir ejderha yavrusu nereye iner? —H.

MAHALLE (3. sürüm)

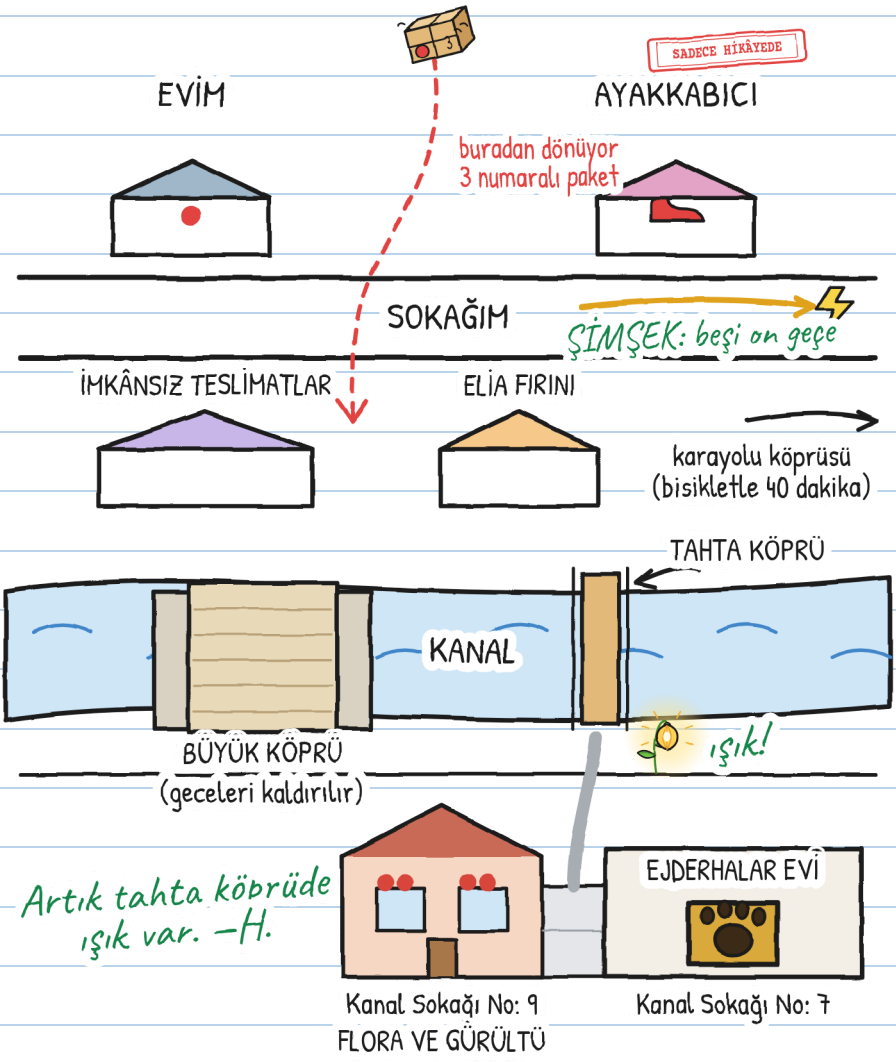

YA SEN, ADIN NE?

Tonyo'ya Tonyocuk derlerdi. Şimdi adını kendisi seçiyor. Ya sen?

Bana şöyle denmesini severim:

Bana şöyle de denebilir:

Bana şöyle denmesini istemem:

Ben Hulita'yım. "H." yalnızca imzalarken. —H.

TEK HİKÂYE, ALTI BEDEN

Altı beden var, 3 ile 16 yaş arası, ve 20'den fazla dil. XXS, XS, S, M ve L'de sayfalar da resimler de aynı. XL ise bir roman. Değişen tek şey, hikâyenin nasıl anlatıldığı.

BEDEN XXS · PRE-A1
MARA VE TONYO GÜLÜYOR. KIRMIZI BİSİKLETİ GÖRÜYOR MUSUN?

BEDEN XS · A1
Mara neredeyse güldü. Tonyo da güldü. Cumartesiden beri onu gülerken görmemiştim.

BEDEN S · A2
Mara bir ses çıkardı, neredeyse kahkaha. Tonyo da güldü. Cumartesiden beri onu gülerken görmemiştim.

BEDEN M · B1
Mara bir ses çıkardı. Kahkaha gibiydi. Tonyo da güldü. Cumartesiden beri onu gülerken görmemiştim.

BEDEN L · B2
Mara, başka birinde kahkaha sayılacak bir ses çıkardı. Tonyo da güldü. Cumartesiden beri onu gülerken görmemiştim.

BEDEN XL · B2-C1
Resimli roman · 13+
AOBM seviyeleri yaklaşıktır.

Herkes kendi bedeninde. Aynı çıngır. —H.

AİLELER VE ÖĞRETMENLER İÇİN

Her bölüme linguaula.com'da çalış

GERÇEK BİSİKLET: NE YAPMALI

1. Her zaman kask, hem de iyice tokalı. "Hemen şuraya kadar" giderken bile.
2. Görün ve duyulun: ışıklar, açık renkli giysiler ve zil. Zil uyarır; emretmez.
3. İki elin de gidonda olsun. Bir şey dikkatini dağıtırsa güvenli bir yerde dur.
4. Kaldırım yayaların: orada bisikleti elinde yürüt. Karşıdan karşıya geçmeden önce dur ve bak.

SADECE HİKÂYEDE mührü, hikâyede olanı işaretler; sokakta olanı değil.

ÇIKMADAN ÖNCE BİSİKLETİNİ KONTROL ET

